

Mesajul Excelenței Sale Martin ROOS, episcop de Timișoara, cu ocazia Solemnității Învierii Domnului – Sfintele Paști 2014

Liebe Schwestern und Brüder im Herrn!

Mehr als sonst stehen die Ostertage diesmal im Zeichen der christlichen Einheit. Was menschlichem Bemühen nicht gelingen will, der Kalender - ob julianisch oder gregorianisch - bringt es zustande. Rund um den Erdkreis feiern die Christen zwischen 18. und 21. April 2014 Tod und Auferstehung Jesu Christi.

Die Liturgie sowohl der West- wie der Ostkirche(n) sind außerordentlich reichhaltig, tiefgründig und zugleich schön. Sie eignen sich besonders gut auch als neuen Einstieg in das geistliche, kirchliche Leben - zu einer intensiveren tätigen Teilnahme („actiosa participatio“, sagt das II. Vatikanische Konzil). Dazu möchte ich alle Mitchristen aufmuntern und einladen.

Der Osterglaube ist etwas Komplexes und Vielschichtiges: Er hat es mit Vertrauen, Offenheit und mit der Gemeinschaft der Kirche zu tun. Das bedeutet die Bereitschaft zum Hören der Botschaft, das bedeutet Gnade und Kraft, die geschenkt werden, das bedeutet Treue und Festhalten an der Gemeinschaft, zunächst an der Gemeinschaft mit Gott, mit seinem menschengewordenen Sohn, mit dem Geiste Beider; Festhalten auch am Bruder, an der Schwester, für die derselbe Christus gestorben und auferstanden ist, der sich auch für mich hingegeben hat. Der Osterglaube stiftet diese Gemeinschaft der Glaubenden und Getauften, zu der dazugehören Gnade und Gottes Zuwendung bedeuten.

Es mag Zufall sein, falls es solchen überhaupt gibt, daß alle Christen in diesem Jahr das Osterfest gemeinsam feiern dürfen. Möge diese Gemeinsamkeit den Frieden, die gegenseitige Achtung und die Gnade in uns allen mehren, den Glauben im Sinne von Vertrauen, Festigkeit und Treue in uns mehren, damit die Botschaft gehört, verkündet und angenommen wird zum Heil und zur Auferstehung vieler in unserer Zeit und Welt. Auch auf uns kommt es an, auf unser Bekenntnis, auf die Art und Weise, wie wir das Fest der Feste zu feiern verstehen.

Allen Brüdern und Schwestern, die mit uns an den Verheißungen Gottes und der Hoffnung festhalten, trotz Leidens, Krankheiten, Ängsten und Nöten, den Gesunden wie den Kranken, den Jungen und Alten, den Alleinstehenden wie den Familien, wünsche ich eine gesegnete und von der Freude des Auferstandenen erfüllte Feier des Ostergeheimnisses sowie reiche Gnade in diesen Wochen der Osterzeit. Vergessen wir nicht, daß wir auf Hoffnung hin gerettet worden sind (vgl. Röm 8, 24).

Temeswar, Ostern 2014

+ Martin
Bischof von Temeswar

Frați și Surori în Cristos !

Zilele Pascale pentru a căror celebrare ne-am pregătit în săptămânile trecute, se află în acest an, mai mult ca altădată, sub semnul adevăratei unități creștine. Ceea ce nu s-a reușit a se realiza prin strădani și demersuri omenești, iată că ne este oferit în acest an de ritmul și cursul calendarului - cel iulian și cel gregorian - astfel încât, în perioada 18-21 aprilie 2004, creștinii de pe întregul glob pământesc, sărbătoresc moartea și învierea Domnului nostru Isus Cristos.

Celebrările liturgice care urmează să le parcurgem în acest timp, atât în Biserica apuseană cât și cea răsăriteană, sunt deosebit de profunde și bogate, de o frumusețe aparte. Prin conținutul lor și forma de exprimare, aceste celebrări oferă fiecărui credincios posibilitatea unei aprofundări spirituale prin experimentarea unei participări directe la viața Bisericii, în lumina învățăturii Conciliului Vatican II, unde „actuosa participatio” este un îndemn dar și o chemare de actualitate permanentă. În acest sens doresc să adresez și eu la rându-mi o chemare și totodată, să încurajez pe toți frații și toate surorile, care după ce au parcurs timpul sfânt al pregătirii, să se dedice cu toată generozitatea sufletului pătrunderii misterelor pascale.

Credința pascală pe care suntem chemați să o medităm în acest timp, este una deosebit de complexă și bogată: prin ea se manifestă încrederea profundă, deschiderea și comunitatea Bisericii. Acestea semnifică disponibilitate pentru ascultarea mesajului dumnezeiesc, înseamnă har și putere dăruite nouă cu generozitate; înseamnă fidelitate și atașament în comunitatea Bisericii, în unire cu Dumnezeu Tată și Fiul Său Întrupat prin Duhul lor Sfânt; înseamnă frățietate față de toți cei pentru care s-a jertfit Isus pe Cruce. Credința pascală este la urma urmei izvorul adevărat de comuniune pentru toți credincioșii botezați, care prin har și îndurare mărturisesc astfel biruința vieții asupra morții.

Deși aparent întâmplător, mai mult ca sigur că nu este o simplă coincidență ca în acest an toți creștinii să sărbătorească împreună Învierea Domnului Isus Cristos. Este un motiv în plus, ca să ne dorim cu toții bucuria acestei sărbători, pentru ca prin ea să sporească în noi comuniunea păcii și a harului divin, într-o credință statornicită și o ascultare dăruită a bucuriei Sfințelor Paști, care cu generozitate și multă înflăcărare să o vestim unii altora în lumea de azi, în timpurile noastre. Bucuria pascală ne oferă tuturor această chemare sfântă: prin mărturisirea noastră și prin celebrarea acestei Sfinte Sărbători să devenim vestitorii celui pentru noi Înviat.

La marea Solemnitate a Învierii Domnului, îmi îndrept gândurile spre toți cei care, împărtășesc aceeași credință și speranță, frați și surori în Domnul, spre toți cei care în ciuda suferințelor și a diferitelor încercări nădăjduiesc și așteaptă cu sufletul deschis împlinirea făgăduințelor lui Dumnezeu, spre cei care se arată statornici în purtarea crucii acestei vieți; îmi îndrept gândurile spre cei bolnavi și spre cei sănătoși, spre cei vârstnici și spre cei tineri, spre cei care sunt singuri dar și spre familiile comunităților noastre, dorindu-le tuturor ca celebrarea Misterului Pascal să le fie izvor de har, binecuvântare, pace și bucurii.

„Cristos a Înviat! Adevărat, a Înviat!”

Timișoara, de Sfintele Paști 2014

+ Martin
episcop de Timișoara

Krisztusban szeretett Testvéreim!

A húsvét idén sokkal kifejezőbben jelképezi a keresztények egységét, mint az elmúlt években. Ami nem sikerült az emberi igyekezetnek, megvalósult a Juliánusz- és a Gergely-naptárban egyaránt. A világ kereszténysége a földkerekségen mindenhol április 18-21. között emlékezik Jézus Krisztus halálára, és ünnepli feltámadását.

A nyugati és a keleti Egyház liturgiája egyaránt tartalmaz, gazdag, mélyreható, ugyanakkor szép. Különösen alkalmas a lelki és az egyházi életbe való újabb elmélyülésre, valamint az ebben való cselekvő részvételre („actuosa participatio”, amint azt a II. Vatikáni Zsinat nevezi). Erre szeretném minden keresztény testvéreimet meghívni és buzdítani.

A húsvéti hit csodálatos a maga sokrétűségében és megnyilvánulásába, hiszen magában hordozza a bizakodást, a nyitottságot és az Egyházzal való közösséget. Jelenti a készenléteket az örömhír meghallására, jelenti a kegyelmet és erőt, jelenti a hitet, a bizalmat, a közösséghez való tartozást. És jelenti egyben a közösséget Istennel, az Ő emberré lett Fiával és a Szentlélekkel. Jelenti továbbá a közösséget a felebaráttal, a hittestvérrel, akiért Krisztus ugyanúgy meghalt és feltámadt, mint ahogy értem meghalt és feltámadt. A húsvéti hit alapozza meg a hívők és megkereszteltek közösségét, amelynek tagja lenni áldást és irgalmasságot jelent.

Sokak szerint a véletlennek a műve, ha egyáltalán ilyenről beszélhetünk, hogy idén minden keresztény ugyanazon a napon ünnepli a húsvétot. Mi ezért csak azt kívánhatjuk, hogy ez a közös ünnep mindannyiunk számára hozzon békét, kegyelmet, bizalommal és hűséggel megélt hitet. Így tudjuk mi is meghallani a feltámadás örömhírét, amelyet másoknak tovább tudunk adni és egymástól elfogadni. Rendkívüli kegyelem ez számunkra, hogy egyéni hitvallásunkban a húsvéti ünneplés mély átélésére és magvalósítására vagyunk hivatva.

Minden testvéremnek, aki velünk együtt állhatatosan vallja az isteni ígéret beteljesülését és a reményt a szenvedésben, a betegségben, félelmeinkben vagy a szükségben, az egészségeseknek csakúgy, mint a gyengélkedőknek, az időseknek csakúgy, mint a fiataloknak, az egyedülállóknak csakúgy, mint a családoknak, szívből kívánok a feltámadás örömétől áthatott húsvéti ünnepet, továbbá sok-sok kegyelmet. Ne feledjük, hogy *„meg vagyunk ugyan váltva, de még reménységben élünk”* (vö Róm 8,24.).

Temesvár, 2014 húsvétján

+ Márton
megyés püspök